

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 963. An & quanod pollui dicantur, & in specie, quorum sepultura pollutantur Ecclesia & cæmiterium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

tificum, puta Leonis X. idem circa diſta paramenta aliaque pertinentia ad cultum divinum, in quibus Chriſma ſeu ſacra unctio non intervenit, ſuperiores ordinis minorum Ordinarii, & in eorum abſentia illorum Vicarii ſeu ſubſtituti, ut referunt Barboſ. *l. c. n. 44.* Rodriq. *l. c. Leza. V. benedictio. n. 8.* Pelliz. *l. c. n. 106.* Mirand. *Tom. 2. q. 40. n. 1.* uti &, ut iidem, Prælati alii regulares cum illis communicationem privilegiorum habentes, & in ſpecie etiam Societatis Jeſu, ut referunt Lezan. & Franchis *ex Congregat. Cardinal. de 13. Martii 1632.* Idque non tantum in uſum propriarum Eccleſiarum, ſed & aliarum quarumcunque, etiam non regularium ex conſeſſione facta ab Innocent. VIII. ſuperioribus Ordinis S. Hieronymi, prout referunt Rodriq. Mirand. Pelliz. apud Reiffenſt. *h. t. n. 52.* Huic poſtremo non obſtante declarat. *Cardin. paulo ante cit.* cum declarationes Cardinalium, utpote non facientes novam legem, aut jus, ſed interpretantes ſolum ambiguum & obſcurum, non poſſint ſpeciali privilegio claro in contrarium derogare, ut cum Franchis *p. 2. q. 28. n. 3.* Reiffenſt. *l. c.*

4. Reſp. Ad tertium ſecundo: paramenta execrantur, ſeu benedictionem amittunt, ut de novo benedicti debeant, ſi figuram priorem amittunt, aut ita lacerantur, & immutantur, ut reddantur inhabilia ad utlum, ad quem deſtinata ſunt. v. g. ſi ex ſtola fiat manipulus, ex corporali purificatorium, ex caſula ſtola, ſi alba perdat manicam, vel ita laceretur, ut eâ uti nequeat Sacerdos. Sylv. *V. benedictio. n. 6.* Barboſ. *n. 45.* Pelliz. *l. c. n. 117.* Reiffenſt. *n. 54.* ex ea ratione, quod unumquodque paramentum benedicatur in ſua propria forma, forma autem det eſſe rei. non tamen execrantur, ſi ſucceſſivè lacerentur, & reſiciantur, aut præcia aliqua de novo eis aſſuantur, multoque minus ſi laventur, de qua lotionem, à quo & qualiter fieri debeat, vide Reiffenſt. *à. n. 55.* de aliis quoque requiſitis ad ſacrificium miſſæ in particulari, uti & de contractu vaſorum ſacrorum vide Caſtrop. *l. c. p. 10. per totum.*

5. Reſp. Ad quartum: Campanæ quoque à ſolo Epifcopo benedicti poſſunt, Abbates tamen ex-ercentes pontificalia poſſe eas benedicere etiam pro Eccleſiis extraneis, ex Averſa *q. 11. §. 13.* habet La croix *L. 6. p. 2. n. 406.* poſſe autem ſarum benedictionem alteri non Epifcopo à Papa, & quidem ſolo committi, quia intervenit unctio ſacri Chriſmatis, habet communis AA. Videtur tamen habere praxim in locis pluribus, ut earum benedictio ab Epifcopo committatur, & in ſpecie de Archi Epifcopalibus Coloniaſi & Trevereniſi id dicit, quod ea committatur etiam ſuperioribus ordinum mendicantium etiam Societatis JEſu, habet La croix *l. c.* quem vide, de cætero non poſſe hanc benedicti campanas poteſtatem acquiri conſuetudine docent cum communi Barboſ. *l. c. n. 46.* Reiffenſt. *h. t. n. 48.* illud notandum, quod campanæ numerentur à Caſtrop. *cit. p. 10. n. 7.* inter ea, quorum benedictio non eſt de præcepto, eſt formula benedictionis earundem habeatur in pontificali.

Quæſt. 962. Cæmeterium an, & quo modo conſecretur aut benedicatur?

Reſp. Cæmeterium (qui eſt locus autoritate Epifcopi deſignatus ad corpora fidelium ſepelienda) eodem modo conſecratur aut benedicitur, quo Eccleſia, & Eccleſiâ conſecratâ, etiam cæmeterium ei conjunctum præſumitur conſecratur, cum ſimul cum Eccleſia eodem ritu, ut patet ex Pontificali Romano, ſolet conſecrari, eſt etiam Eccleſiâ conſecrata, ſeorſim conſecrari poſſit & ſolet. ita Pirh. *h. t. n. 30.* Reiffenſt. *n. 29.* non niſi tamen ab Epifcopo, & quidem proprio, vel de hujus conſenſu ab alieno, ut idem cum Sylv. *V. Cæmeterium 3. num. 1.* Azor. *p. 2. L. 9. c. 6. q. 1. c. 6.* & hoc de jure communi, de cætero ob iisdem conſecrari poteſt, à quibus Eccleſia Reiffenſt. *l. c.*

C A P U T II.

De pollutione & reconciliatione Eccleſiæ & Cæmeterii.

Quæſt. 963. An & quando pollui dicantur, & in ſpecie quorum ſepultura polluantur Eccleſia & Cæmeterium.

1. Reſp. Primo: Pollui in genere dicitur Eccleſia, dum manente ejus forma materiali integra, adeoque conſecratione in ea accidit aliquid, quod à loci ſanctitate maximè alienum eſt, & in animis fidelium generat horrorem, ut in ejus deſecrationem divina in ea celebrari Eccleſia vetuerit, donec ſanctis ritibus fuerit reconciliata Suar. *in 3. p. d. 81. S. 4. §. tertio.* Jordan. *L. 5. tit. 12. n. 142.* Wicſtn. *h. t. n. 31.* Unde etiam patet differentia inter pollutionem & execrationem Eccleſiæ, utpote cujus conſecratio per hanc tollitur.

2. Reſp. Ad ſecundum: polluantur per hoc primò, quòd in iis ſepeliatur fidelis excommunicatus juxta *c. 7. b. t.* quod eſt loquatur de Cæmeterio tantum, eadem tamen & prior eſt ratio in

Eccleſia; cum per hoc non minùs inferatur irreverentia Eccleſiæ, quàm Cæmeterio. hoc ipſum tamen intelligendum poſt Concilium Conſtantiènſe de excommunicato vitando, ſeu nominatim & publicè denunciato, & notorio percuffore Clerici. Azor. *l. c. c. 5. q. 1. §. 4.* polluitur. Delb. *de immunit. Eccl. c. 2. du. 2. f. 5. n. 1.* Pirh. *h. t. n. 4.* Nav. *in man. c. 27. n. 152.* Barb. *cit. alleg. 27. n. 52.* Suar. *l. c. §. 4.* cum communi. Unde in Germania, aliisque locis ſeptentrionalibus, ubi Hæretici non ſunt nominatim excommunicati, ſed tolerati per eorum ſepulturam non polluantur Eccleſiæ aut Cæmeteria. Pirh. Delb. *LL. cit.* & conſequenter ut Delb. in iis locis excuſantur, qui celebrant in Eccleſiis, ubi Hæretici ſepulti. ſed neque per ſepulturam excommunicatorum non toleratorum, qui in articulo mortis dederunt ſigna ſufficientia contritionis, polluitur Eccleſia, cum etiam ii poſt mortem abſolvi poſſint à cenſuris, adeoque & in loco ſacro, ſepeliri, ibique ſepulci retineri, ita Delb. *l. c. f. 6. n. 11.* ſimiliter non polluitur per ſepul-
ram

ram hominis personaliter & nominatim interdicti, ita ut egeat reconciliatione, etsi aliàs excommunicatio & interdictum æquiparentur juxta c. 1. de sent. excomm. in 6. & Gl. ibi V. observari. quin & talis in loco sacro sepeliri non debeat juxta c. is cui. eod. in 6. imò etiam ibi sepultus sit exhumandus, si corpus illius ab aliis discerni queat. juxta c. 28. dist. de consecrat. juncta Gl. sui. ex ea ratione, quòd de pollutione ex dicta ratione in jure nihil reperitur, & pœnæ sine textu juris induci aut extendi non debeant, neque æquiparatio in pœnali-bus locum habeat, & præsertim in hoc casu, dum excommunicatio multo gravior sit pœna, quàm interdictum, & ita docent Suar. de relig. Tom. 1. tr. 2. l. 3. c. 2. n. 12. Delb. l. c. f. 5. n. 4. & 5. Pirh. l. c. citatis Laym. L. 5. tr. 5. c. 5. n. 8. Zoëf. in comment. h. t. n. 11.

2. Secundò polluuntur Ecclesia & Cæmeterium per sepulturam hominis infidelis, & non baptizati adulti, ita cum communi Sylv. V. consecratio 2. n. 3. Azor. cit. c. 6. g. 1. Avil. de censur. p. 3. d. 7. du. 1. Pirh. h. t. n. 14. Delb. cit. f. 6. n. 1. & sequent. citato de Lago, estque in hoc casu corpus pagani exhumandum, & foras projiciendum, quin & mundandam Ecclesiam per abrasionem parietum vi can. Ecclesiam, de consecrat. dist. 1. Volunt Sylv. & Azor. quod rectius negari videtur Abb. in c. 7. h. t. n. 4. cui inhære videntur Pirh. n. 15. Delb. n. 7. & 8. & alii, qui id ipsum intelligi volunt de Ecclesia, necdum consecrata, utpote de qua loquatur cit. c. Ecclesiam; cum aliàs per illam abrasionem totale tollatur consecratio, & sic necessaria sit nova consecratio, quod non sit per pollutionem. Per Catechumenorum verò sepul-turam in Ecclesia eam non polluit, communis est DD. sententia, ut ait Wiestn. h. t. n. 33. cum etsi nondum per Baptismum ingressi Ecclesiam, nomine infidelium non veniunt, quia Religionem Christianam non derelictant, ut pagani & infideles, sed amplexantur. de Infantibus autem parentum infidelium sine baptismo mortuis non est par omnium sententia. & quidem in eo facillè conveniunt AA. supra citati; quòd adhuc in utero matris fidelis existentes moriantur, & sepeliantur in Ecclesia unà cum matre mortua, utpote cujus ventris & viscerum pars sunt, & cum qua unum corpus constituunt juxta L. 1. ff. de ventre inspiciendo. non polluat per hoc Ecclesia, pollui tamen illam, si jam nati sine Baptismo mortui in ea sepeliantur, tenent Castrop. T. 11. d. unic. p. 1. n. 1. in fine. Delb. l. c. idemque sentire videtur Pirh. h. t. n. 14. Contrarium tamen, nimirum quòd etsi ob defectum Baptismi in loco sacro sepeliri non soleant nec debeant, illis tamen ibidem sepulcris, is non non polluat, & reconciliari non egeat, tanquam benigniorem tenent Jordan. cit. 12. n. 121. Engels h. t. n. 4. quos citat & sequitur Wiestn. h. t. n. 32. & 33. ex ea etiam ratione, quòd fidem Christianam derelictari non sinit, ut pagani, alique infideles, neque in se, neque in parentibus; imò horum voluntate ad Baptismum destinati. Neque contrarium sequatur ex eo, quòd in loco sacro sepeliendi non sint; cum etiam decedentes notoriè impœnitentes sacræ sepulcræ inferendi non sint juxta can. quicumque 13. q. 1. item seipfos occiden-tes, alique per leges prohibeantur sepeliri in loco sacro, absque eo tamen, quòd si in eo sepeliantur, is inde polluat.

R. P. Lenr. Jur. Can. Lib. III.

Quæst. 964. An. & quando ob effusionem sanguinis polluantur Ecclesia & Cæmeteria?

1. Resp. Ob effusionem sanguinis copiosam, voluntariam, seu non fortuitam, injuriosam graviter pollui Ecclesiam & Cæmeterium, habet communis, pro ut hæc sumuntur ex c. 4. & c. ult. h. t. c. unic. eod. in 6. & can. Ecclesiam de consecrat. dist. 1. Intelligendumque id ipsum est, etiam si sanguis non effundatur in Ecclesia, aut incideret in pavementum, ut quia recipitur in vase aliquo seu lintheo, vel quia percussus mox egreditur Ecclesiam modò causa effusionis data sit & consummata in Ecclesia, v. g. percussio vel vulnus inflictum in ea. Nav. in man. c. 27. n. 251. Avil. p. 5. d. 7. du. 1. DeLugo. de Eucharist. d. 20. f. 2. n. 52. Delb. de immunit. Eccl. c. 2. du. 2. f. 1. n. 2. Pirh. h. t. n. 11. Wiestn. n. 41. idem est, si existens in Ecclesia vulneretur per scelopum ab existente extra Ecclesiam, quia jam causa effusionis consummatur intra Ecclesiam de Lug. Nav. Civil. Delb. LL. cit. sicut è contra non sufficit ad pollutionem Ecclesie effusio sanguinis facta in Ecclesia, si ejus causa consummata extra Ecclesiam, v. g. vulnerato extra eam recipiente se intra Ecclesiam, & ibi effundente sanguinem. AA. idem. Idem est, si quis vulneretur existens supra tectum, vel in spelunca infra eam (de quo paulò post pluribus) quia sic neque effusio sanguinis sit neque causa illius consummatur intra Ecclesiam.

2. Dicitur tamen primò, requiri, ut emittatur effusio sanguinis aliqua notabilis, pro ut ipsum nomen effusionis indicat, ita ut non sufficiat unius alteriusve guttæ effusio. Gl. in c. ult. h. t. in 6. Abb. in c. proposuisti eod. n. 3. Suar. cit. D. 81. f. 4. n. 2. Azor. p. 1. L. 10. c. 26. g. 13. Avil. de censur. l. 6. concl. 2. Delb. l. c. n. 41. & seq. Reginald. Tom. 2. L. 20. n. 181. Pirh. l. c. multoquæ minus polluitur per contusionem aut vulnus grave, ex quo nullus sanguis profluit; etsi strangulatio, suspensio seu mors ipsa, de quo mox, pollutionem inducat Card. de Lug. l. c. n. 43. Suar. l. c. f. 4. & L. 5. & de relig. Tom. 1. c. 2. 3. Fagund. in 2. præcept. Eccl. L. 4. c. 4. n. 14. & 16. Delb. n. 45. & seq.

3. Dicitur secundò requiri, ut sit voluntaria, & non fortuita, unde si contingat v. g. ex lapide decidente ab amente, ebrio, alioque non compote rationis, à jocante, vel præter intentionem, non polluat Ecclesia. Gl. in cit. c. unic. h. t. in 6. V. sanguinis. Tolet. l. 5. c. 8. n. 1. De Lugo. Suar. Pirh. LL. cit. Delb. n. 36. & c.

4. Dicitur tertio; ut sit graviter injuriosa & mortaliter peccaminosa, qualis quia non est, dum pueri inter se rixantur, & unus alteri pugno etiam copiosum ex naribus elicit sanguinem, ut de Lugo. n. 45. Delb. l. c. & c. secus tamen videtur in casu, quo majores 14. annis pugnantes effusionem illam sanguinis ex naribus causant, cum percussio per alapam publica in Ecclesia ordinariè censetur graviter ignominiosa & peccaminosa, quod tamen ait Dian. p. 6. tr. 6. resolut. 24. quam sequitur Pirh. h. t. n. 11. generaliter effusione sanguinis è naribus pugno causata non violari Ecclesiam, eò quod nares sint Organum, ex quo nimis facillè emittitur sanguis, Marc. Anton. Var. resol. L. 1. resol. 112. cas. 6. Barb. de potest. alleg. 28. n. 36. Reiffenst. h. t. n. 6. melius videntur rejicere; vel etiam pater vel magister causâ correctionis etiam leviter excedendo modò percuteret aut cederet puerum ad effusio.

T r r t 2

effusio.